

Arrest

nr. 350 045 van 8 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88 / 1
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 28 november 2025 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 december 2025 met refertenummer 135017.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 14 maart 2025 bij de Belgische vertegenwoordiging in Islamabad (Pakistan) een aanvraag in voor een visum type D (gezinshereniging) in functie van haar Afghaanse echtgenoot, die op 19 maart 2024 in België als vluchteling werd erkend.

1.2. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 28 november 2025 een beslissing tot weigering van het visum type D (gezinshereniging). Verzoekster werd hiervan op niet nader te bepalen datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Commentaar: Overeenkomstig de overgangsmaatregelen bedoeld in artikel 24 van de wet van 18 juli 2025 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, wordt de visumaanvraag onderzocht overeenkomstig artikel 10, zoals geformuleerd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 2025.

Betrokkene kan geen beroep doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10, §1, al. 1, 4° van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat een aanvraag werd ingediend door K.(...) D.(...) °(...) teneinde M.(...) K.(...) H.(...) °(...) in België te vervoegen.

Overwegende dat de aanvrager ter staving van hun huwelijksband een huwelijkscertificaat heeft voorgelegd dat op 30/09/2024 werd opgesteld voor een huwelijk dat zou zijn afgesloten op 25/02/2021.

Dat het document geen conforme huwelijksakte betreft maar een verklaring op eer door getuigen.

Dat de gezinshereniger tijdens zijn asielprocedure op 14/04/2022, dus meer dan 1 jaar nadat hij in het huwelijk zou zijn getreden, werd ondervraagd over zijn burgerlijke staat en zijn eventuele partner.

Dat hij op dat moment niet heeft verklaard op 25/02/2021 een religieus huwelijk te hebben afgesloten.

Dat hij enkel heeft verklaard sinds ongeveer 1 jaar verloofd te zijn met K.(...) D.(...).

Overwegende dat de gezinshereniger de verklaringen in zijn asielaanvraag heeft ondertekend, duidelijk kennis genomen van de melding dat "hij zich blootstelt aan vervolgingen op grond van leugenachtige of bedrieglijke verklaringen en dat anderzijds, de familieleden waarvan hij het bestaan verborgen heeft, zouden kunnen geweigerd worden zich bij hem te voegen".

Overwegende dat gedurende de hele asielprocedure de gezinshereniger duidelijk verklaard heeft ongehuwd te zijn. Hij stelde enkel verloofd te zijn.

Overwegende dat aldus een visumaanvraag wordt ingediend op grond van een huwelijk afgesloten op 25/02/2021, hetzij voordat de man naar België kwam.

Overwegende dat in dit geval blijkt dat deze gegevens geenszins de inhoud van het administratief dossier bevestigen: het administratieve dossier maakt geen enkele melding van een huwelijk, enkel van een "verloofde"; echter volgens de ingediende visumaanvraag willen betrokkenen nu laten geloven dat ze alsnog gehuwd waren voor de aankomst van de man in België. Echter gelet op de tegenstrijdigheden met het administratieve dossier kan niet anders dan gesteld worden dat er sprake is van een frauduleuze handeling met als enig doel te kunnen genieten van voordeligere bepalingen inzake gezinshereniging.

De voorgelegde huwelijksakte kan dan ook niet weerhouden worden als bewijs van de huwelijksband.

Bijgevolg wordt de aanvraag dan ook geweigerd.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster onder andere de schending aan van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster formuleert haar grief als volgt:

"De referentiepersoon is een erkende vluchteling en hij kan onmogelijk een officiële huwelijksakte voorleggen.

Verzoekers heeft een affidavit voorgelegd, die volgens internationaal privaatrecht geen geldig document is om een huwelijksband aan te tonen.

Verweerster aanvaardt dit bij de erkende vluchtelingen juist omwille van het feit dat ze geen contact mogen nemen met de lokale autoriteiten.

In deze affidavit leest u dat de gegevens, bv. Voornaam, voornaam, geboortedatum en geboorteplaats van verzoeker identiek is aan de verklaringen van de referentiepersoon tijdens zijn asielaanvraag.

Verzoeker meent daarom de verweerster zich schuldig maakt aan een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en eveneens van het gelijkheidsbeginsel door in gelijkaardige situatie de visumaanvragen van andere cliënten van verzoekers raadsman goed te keuren.

Verzoekers raadsman verwijst naar een recent dossier van een maand gelden met de referentienummer:

(...) - dofi ISLAMBAD (...) waarin de DVZ een affidavit in de procedure gezinshereniging binnen 1 jaar na de erkenning als vluchteling - aanvaard heeft.

Verzoeker heeft na de ontvangst van de negatieve beslissing met verweerder contact opgenomen door het volgende te stellen:

Beste,

Ik heb de eer u deze mail te richten als raadsman van mevrouw Karimi.

Uw dienst nam een negatieve beslissing omdat de referentiepersoon tijdens zijn asielaanvraag zou verteld hebben dat hij verloofd is en niet gehuwd.

Als bijlage vindt u een kopie van zijn gehoor verslag bij het CGVS waarin duidelijk vermeld staat dat hij 'NEKAH' gedaan heeft.

'NEKHA' is religieus huwelijk.

Ik denk dat de tolk bij de DVZ zich vergist heeft. Verzoeker werd ook bij het CGVS niet geconfronteerd met deze fout om dit fout recht te zetten.

Asielzoekers krijgen ook geen kopie van het deel van het gehoorverslag waarin deze gegevens mbt de burgerlijke staat van een asielzoeker vermeld staat.

Als bijlage voeg ik de foto's en bewijzen toe waaruit blijkt dat ze voor de vlucht getrouwd waren.

Zonder gehuwd te zijn, mag een Afghaans meisje niet dergelijke foto's trekken.

Mag ik u verzoeken om mij voor 25.12.2025 te laten weten of uw dienst deze beslissing gaat herzien?

Ik wil een onnodige procedure bij de RVV en miserie voor mijn cliënten vermijden.

Met vriendelijke groeten,

S.(...) M.(...)-B.(...)

Advocaat - Lawyer

(stuk 2)

Verweerster heeft als volgt geantwoord:

Beste Meester D.(...),

Het spijt me u te moeten meedelen dat we onze beslissing niet gaan herzien. Op basis van de verklaringen van M.(...) K.(...) H.(...) tijdens zijn asielprocedure, blijven wij erbij dat uw cliënte voor de komst van M.(...) K.(...) H.(...) naar België enkel verloofd was met hem en geenszins religieus gehuwd, laat staan wettelijk gehuwd.

Met de meeste hoogachting,

G.(...) D.(...)

Attaché

Email : (...)

(stuk 3)

Verzoeker meent dat verweerster nagelaten heeft om de verklaringen van verzoeker bij de DVZ en het CGVS te lezen.

Vooraf wanneer asielzoeker geen kopie van hun verklaringen over de gezinssamenstelling van de DVZ krijgen.

Asielzoekers krijgen alleen 3 pagina's over hun verklaringen mbt hun vrees voor vervolging.

De referentiepersoon heeft zo niet de kans gekregen om deze fout recht te zetten. De PO bij het CGVS heeft evenmin verwezen naar dit punt. (stuk 4 – een kopie van de verklaringen van de referentiepersoon bij het CGVS)

Verzoeker wenst andere bewijzen voorleggen om aan te tonen dat ze toen als gehuwd waren. (stuk 5)

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel - gelijkheidsbeginsel en het schending van de materiële motiveringsplicht.

Dat dit middel gegrond is."

Als bijlagen bij haar verzoekschrift voegt verzoekster mailverkeer tussen haar raadsman en de Dienst Vreemdelingenzaken, een kopie van het gehoorverslag van de referentiepersoon bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) en bewijzen van haar huwelijk met de referentiepersoon (Verzoekschrift, bijlagen 2-5).

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3. De bestreden weigeringsbeslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekster geschonden geachte artikel 10, §1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Zoals uitdrukkelijk aangehaald in de bestreden beslissing wordt de visumaanvraag *in casu* "onderzocht overeenkomstig artikel 10, zoals geformuleerd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 2025". De relevante bepalingen van artikel 10 van de vreemdelingenwet luiden op dat moment als volgt:

"§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

(...)

4° de volgende familieleden van hetzij een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij een vreemdeling die over een verblijf van onbepaalde duur beschikt en sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Die laatstgenoemde termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben :

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam; (...)"

2.4. Het determinerend motief van de bestreden weigeringsbeslissing bestaat erin dat verzoekster geen deugdelijk bewijs heeft geleverd van haar huwelijksband met de erkende vluchteling-referentiepersoon. De gemachtigde van de minister overweegt in zijn beslissing dat verzoekster *"geen beroep (kan) doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10, §1, al. 1, 4° van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"* omdat zij ter staving van haar huwelijksband een huwelijkscertificaat heeft voorgelegd dat geen conforme huwelijksakte betreft maar een verklaring op eer door getuigen. De gemachtigde van de minister wijst er bovendien op dat de referentiepersoon tijdens zijn asielprocedure niet zou hebben verklaard dat hij een (religieus) huwelijk afsloot. Hij zou enkel verklaard hebben dat hij sinds ongeveer 1 jaar verloofd zou zijn met verzoekster. Op basis van het geheel van deze vaststellingen concludeert de gemachtigde van de minister dat *"gelet op de tegenstrijdigheden met het administratieve dossier (...) niet anders (...) gesteld (kan) worden (dan) dat er sprake is van een frauduleuze handeling met als enig doel te kunnen genieten van voordeligere bepalingen inzake gezinshereniging. De voorgelegde huwelijksakte kan dan ook niet weerhouden worden als bewijs van de huwelijksband."*

2.5. Met betrekking tot het door verzoekster overgemaakte huwelijkscertificaat oordeelt de gemachtigde van de minister dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen de neergelegde stukken en de verklaringen van de referentiepersoon in het kader van zijn asielprocedure. De referentiepersoon zou immers verklaard hebben dat hij enkel verloofd was met verzoekster, maar sprak niet van een (religieus) huwelijk. Omwille van deze tegenstrijdigheid is de gemachtigde van de minister van oordeel dat er sprake is van frauduleuze handelingen met het oog op gezinshereniging.

2.6. Verzoekster benadrukt in haar middel dat er een 'Nikah' plaatsvond en dat dit wel degelijk een religieus huwelijk is. Zij wijst in dit verband naar een e-mail die haar raadsman verstuurde naar de verwerende partij nadat zij in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing. In deze e-mail verwijst verzoeksters raadsman naar een kopie van het gehoorverslag van de referentiepersoon bij het CGVS. De raadsman legt uit dat hierin duidelijk vermeld staat dat de referentiepersoon *"Nekha"* gedaan heeft, hetgeen een (religieus) huwelijk betreft. *"Nekha"* zou door de tolk verkeerdelijk als *"verloofd"* vertaald zijn en zij zou met het mailbericht deze onjuiste vertaling willen rechtzetten. Uit de bijlage bij haar verzoekschrift blijkt dat de gemachtigde van de minister de beslissing met betrekking tot het gezinsherenigingsvisum niet wenste te herzien (Verzoekschrift, bijlage 3).

2.7. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt op basis van de informatie uit het administratief dossier vast dat de referentiepersoon ter gelegenheid van het zogeheten Dublin-interview van 14 april 2022 bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij ongehuwd was, maar dat hij wel sedert ongeveer een jaar 'verloofd' was met verzoekster. Vervolgens blijkt uit de stukken die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt, waaronder een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 11 september 2023 (Verzoekschrift, bijlage 4), dat de referentiepersoon verzoekster wel degelijk als zijn echtgenote beschouwt. De referentiepersoon verklaarde immers dat zijn moeder, twee van zijn zussen en zijn *"vrouw"* nog in Afghanistan verbleven (*Ibid.*, Notities van het persoonlijk onderhoud, 11 september 2023, p. 6). Vervolgens blijkt uit dit stuk dat de referentiepersoon het volgende verklaarde op de vraag van de *protection officer* betreffende zijn huwelijk (*Ibid.*, p. 7):

"Religieus gehuwd. Waar, wanneer getrouwd?"

6 of 7 maanden voor de uitval van de regering zijn we verloofd en hadden Nikah, islamitische verloving en na de uitval van de regering hadden we geen feestje gegeven want het was een heel moeilijke situatie en daarom na mijn vertrek, beiden familie zijn tot akkoord gekomen dat mijn brou (sic) bij mijn moeder mag blijven wonen zonder een feest te geven."

De Raad merkt hierbij op dat de verklaringen van de referentiepersoon over het tijdstip waarop de 'Nikah' werd afgesloten ongeveer overeenstemmen met de huwelijksdatum die vermeld wordt op het door verzoekster overgemaakte huwelijkscertificaat, namelijk 25 februari 2021.

2.8. De Raad stelt op basis van de beschikbare gegevens vast dat het niet ten volle duidelijk is of verzoekster al dan niet (religieus) gehuwd is met de referentiepersoon. Uit de verklaringen van de referentiepersoon blijkt wel dat een 'Nikah' werd voltrokken ongeveer een half jaar vóór de machtsovername. Bijgevolg wordt het standpunt van verzoekster dat 'Nikah' in wezen een islamitisch religieus huwelijk betreft, niet op overtuigende wijze weerlegd. Terloops wijst de Raad op artikel 12, §§5 en 6 van de vreemdelingenwet die in het kader van

gezinshereniging met erkende vluchtelingen enige soepelheid voorschrijven wat de bewijsvoering van de gezinsband betreft.

2.9. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen neergelegd en repliceert dan ook niet op de argumenten van verzoekster, in het bijzonder wat de waarde is die aan de Afghaanse 'Nikah' moet worden toegedicht in het kader van een gezinsherenigingsaanvraag.

2.10. Verzoekster kan worden bijgetreden waar zij stelt dat de bestreden beslissing behept is met een onzorgvuldigheid in het licht van artikel 10 van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de minister overweegt in zijn beslissing immers dat de referentiepersoon *“gedurende de hele asielprocedure (...) duidelijk verklaard heeft ongehuwd te zijn”* en *“stelde enkel verloofd te zijn”*. Daarnaast wordt erop gewezen dat *“het administratieve dossier (...) geen enkele melding (maakt) van een huwelijk, enkel van een “verloofde”*”. De gemachtigde van de minister concludeert als volgt: *“Echter gelet op de tegenstrijdigheden met het administratieve dossier kan niet anders dan gesteld worden dat er sprake is van een frauduleuze handeling met als enig doel te kunnen genieten van voordeligere bepalingen inzake gezinshereniging.”* De Raad stelt vast dat er geen enkel begin van bewijs voorligt van de kwade trouw van verzoekster, en dat er hoogstens sprake is van een onduidelijkheid met betrekking tot de aard van de (huwelijks-)band tussen verzoekster en de referentiepersoon. Gelet op de specifieke situatie van verzoekster, die als Afghaanse vrouw de gezinshereniging nastreeft met haar partner, die in België als vluchteling werd erkend, getuigt de bestreden beslissing niet van een deugdelijk onderzoek in het licht van artikel 10 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van het middel behoeven thans geen verdere bespreking nu zij niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 28 november 2025 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging) word vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	F. TAMBORIJN
--------------	--------------